

almindelig Udtalelse om, at det ikke gaar an at eksperimentere med den lærde Skole paa den Maade; nu er det ikke mere end et Par Aar siden, vi vedtog en Skolelov; nu maa Skolen have No. Og den Indsigelse ville vi møde med fuld Ret i 10 til 20 Aar. Og for at opnaa de Smule Fordele, som ligge i Ministerens Forslag: Opgivelse af latin'sk Stil, maaſte ogsaa franſk Stil og disse usle to Matematiktimer for Latinerne, tror jeg derfor meget vanskeligt, jeg vilde kunne være med til at præjudicere Skoleformen. Saa kommer det an paa, om der ved Sagens videre Behandling, Udvalgsbehandling og Forhandling mellem de to Ting maatte vise sig Samstemning i det, der synes at være Stemning for her, nemlig at man nok opretholder Tvedelingen, men — paa den Maade som antydet af det ærede Medlem for 11te Kreds — saaledes at visse Statskoler blive Skoler for de latinſtuderende og visse særlig for Matematikerne. Det var maaske en Udvej, der kunde vi maaske komme til at opnaa i alt Fald delvis, hvad vi sætte Pris paa, og navnlig vilde der saa i den matematiske Skole ganske vist blive betydelig Blads, netop for det Fag, som de to ærede geistlige Medlemmer have talt saa varmt for.

Formanden: Det ærede 1ste Medlem for 11te Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Styr: Jeg skal fatte mig saa kort som muligt. Jeg vil først tillade mig at sige det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Det. Hansen) Tak for den urbane Maade, hvorpaa han har fort sin Bolemit over for mig, trods den store Uenighed, der er imellem os, og saa gøre den Bemærkning, at han har ogsaa misforstaaet mig, naar han mente, at der i mine Udtalelser om Landsvidenskab og Realvidenskab laa nogen som helst Paaſtand om, at vi skulde staa paa Landens Side og de Herrer paa Materiens. Det var paa Universitetets Standpunkt, jeg stillede mig, og der er det en Betegnelse — jeg veed ikke, hvorfra jeg har den, men jeg har hørt den ofte — som bruges om de forskellige Videnskaber, dels Realvidenskaber. Jeg tror iøvrigt, at den Maade, hvorpaa jeg talte om nogle af disse Realvidenskaber, tydelig viste, at jeg ikke betragter det som noget uaaandeligt Arbejde at bestæftige sig dermed.

Jeg maa maaske endnu gøre en kort Bemærkning med Hensyn til Kirkeraadets Stilling. Jeg havde naturligtvis meget at sige om Religionsundervisningen, men det

er der ikke Tid til. Det er egentlig ikke mig, der er kaldet til at forsvare Kirkeraadet, om det er lovligt eller ej. Jeg vil kun tillade mig at sige, at jeg ser paa Kirkeraadet, ikke som paa en raadgivende eller lovgivende Forsamling for Kirken, men jeg ser paa det som en Samling af Embedsmænd, som Ministeren ønsker at raadføre sig med, og jeg ser intet ulovligt i, at Ministeren sammenkalder en saadan Samling. Men saa vil jeg, naar der bliver talt om, at vi have udtalt os ukaldet, kun henvende den Bemærkning til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds, om han dog ikke mener, at det maa kræves af en Embedsmand, at han har personligt Initiativ, saa at han udtaler sig om Ting, hvorefter han mener, at de kunne gøre Skade, og om han saa ikke mener, at naar det gælder om Embedsmænd overhovedet, at de ikke vilde udfylde deres Plads, som de burde, naar de ikke havde Initiativ, saa gælder det særlig om de højeste eller højere stillede Embedsmænd, at af dem maa det kræves, at de have Initiativ. Kun det har jeg ment, at Kirkeraadet burde have overfor Ministeren, og jeg er den højt ærede Minister overmaade taknemlig for, at han har optaget denne vor Henvendelse, som han har gjort.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Mod

det ærede 5te Medlem for Njøbenhavn (Det. Hansen) maa jeg straks nedlægge en Protest med Hensyn til hans Ytring om, at Kirkeraadet ikke skulde have lovlig Grund under Fødderne. Han maa vel tillige selv erkende, at naar han brugte Udtrykket provisorisk, har det ikke noget paa sig. Hvad Kirkeraadet angaar, støtter det sig til en kongelig Anordning og ikke til nogen som helst provisorisk Lov, lige som for øvrigt dets Tilblivelse faldt forinden den egentlige Provisorismes Herredømme her i Landet. — Jeg er ganske enig med den ærede Taler, der nu havde Ordet, i, at der ikke er det fjerneste at sige til, at en lovlig Institution udtaler sig over for den Minister, med hvem den har at gøre, om de Sager, der ligge for, og om Sager, som ganske vist maa siges, om end indirekte, at vedkomme dem, selv om det ikke er Sager, der direkte gennem en kongelig Anordning ere henlagte under dem. Jeg tror ikke, nogen Minister kunde have noget derimod formelt at indvende.

Det ærede Medlem talte i Dag lige som forleden meget stærkt om Fagtrængselen. Jeg har indrømmet tidligere og indrømmer endnu, at der vel kan tales om Fagtrængsel,